

hold til den nugældende Lovs § 4, der svarer til dette Lovforslags § 5. Efter at Den danske Turistforening i Begyndelsen af 1923 var blevet ophævet og var gaaet sammen med andre Turistforeninger i en større Sammenslutning ved Navn „Turistforeningen for Danmark“, søgte denne sidstnævnte Forening om samme Anerkendelse. Da Justitsministeriet imidlertid i 1923, altsaa før min Tid som Justitsminister, vilde se, hvorledes den nye Forening kom til at virke, forinden der blev Tale om Anerkendelse, svarede Ministeriet i en Skrivelse af 8. Maj 1923, at man ikke kunde tage Stilling til Andragendet, men at man maatte henvise Foreningen til at forny Andragendet om et Aar. Foreningen har ikke senere indsendt noget Andragende om Anerkendelse til Justitsministeriet. Da der i Sommeren 1925 skulde beskikkes nye Medlemmer til Fredningsmyndighederne, derunder Naturfredningsrådet, blev der ved en Ekspeditionsfejl, som jeg dog ikke ser nogen som helst Anledning til at beklage, ogsaa skrevet til den ophævede Turistforening om Indstilling af Medlemmer. Jeg kan i hvert Fald svare, at hvis der kommer Anmodning om Anerkendelse, vil den blive meget velvilligt overvejet i Ministeriet.

Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen for hans Tilslutning til Tanken om Udarbejdelse af en Fredningsplan i den Retning, som § 22 omtaler. Det ærede Medlem var ganske vist bange for, at det blev for stort et Apparat, og at det vilde medføre for store Udgifter, men det tror jeg ikke, der er nogen særlig Grund til at nære Frygt for, thi enhver Justitsminister vil jo tage passende Hensyn — og gør han det ikke, vil sikkert Finansministeren belære ham derom — til hver Tids økonomiske Forhold. Det ærede Medlem ser jo ogsaa, at der i § 22 staar, at alle Udgifter skal bevilges paa Finansloven, saa det er ikke Justitsministeren alene, endnu mindre Naturfredningsforeningen eller andre, der bestemmer, i hvilken Udstrækning og hvor hurtigt der kan gaas frem.

Det glædede mig ogsaa at høre, at det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen i det store og hele følte sig tiltalt af Grundtankerne i § 24. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor man i § 24, 1ste Stykke, havde indskrænket Erhvervsvirksomhed til Skibsværfter, Fabrikker eller lignende. Der staar jo „saasom“, der viser, at det kun er rene Eksempler, der er nævnt, og naar jeg med Villie har nævnt saadanne Eksempler paa større Virksomheder, er det, for at ikke et hvilket som helst Kaninstutteri eller Høn-

seri skal kunne lukke af for Adgangen til udyrkede Strandbredder. I øvrigt kan vi i Udvalget drøfte, om der er Grund til at nævne flere Eksempler.

Jeg takker i det store og hele det konservative Folkepartis Ordfører for hans Form for Opposition; den var hverken saa kraftig som Venstres eller nær saa stærk, som jeg paa Forhaand havde befrygtet.

Til Ordføreren for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, som i det hele og store tiltraadte Lovforslaget, har jeg egentlig kun en Tak. Det glædede mig, at det ærede Medlem særlig fremhævede det heldige i, at jeg har ændret § 24, hvor der i Forvejen staar, at der er fri Adgang for Almenheden til alle for Plantevækst blottede Strandbredder, til Lovforslagets Form: „fri Adgang til alle udyrkede Strandbredder“. Jeg tror ogsaa, det vil være muligt ved Forhandling i Udvalget at blive klar over, at Vægten maa lægges paa, om det er udyrkede Strandbredder. Saa vidt jeg forstaar den gældende Ret, er Forholdet det, at Forstranden, der strækker sig fra det Sted, hvor Vand og Land mødes ved daglig Vandstand, til det Sted i Vandet, hvor Skibe kan flyde, som Hovedregel er Statens Forstrandsregler undergivet, saaledes at der efter gældende dansk Ret er fri Adgang til Færdsel paa den Del af Forstranden, som ligger tør. Det er ikke altid nogen praktisk Regel, thi hvor der er Ebbe og Flod, kan der være Ret til at gaa ud, men ikke Ret til at gaa hjem igen. Hvorvidt der er Ret til Færdsel paa den øvrige Strandbred, er tvivlsomt efter dansk Ret, og jeg kender ingen Domme, som løser dette Spørgsmaal. I Odsherred, hvor jeg er fra, og hvor det ærede Medlem Hr. Niels Petersen og forskellige andre Genier er fra, har man fra gammel Tid anerkendt, tror jeg, man kan sige, Befolkningens Adgang til Strandbredden. Man kunde insinuere, at det kommer af, at Befolkningen i Odsherred bor saa spredt; jeg hævder, det kommer af, at vi, der ejer Grund i Odsherred, er langt mere liberale og forstaaende end Grundejerne i Nærheden af Holsteinborg. — I øvrigt takker jeg altsaa den ærede Ordfører for det radikale Parti for hans Udtalelser og for hele hans Stilling til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt gik ud fra den Betragtning, at der skal en vis Takt og en vis Opdragelse til, for at Befolkningen kan nyde en saadan Frihed, som dette Lovforslag vil yde, og det ærede Medlem holdt egentlig hele sin Tale om Lovforslagets § 23 ud fra denne Grundbetragtning, og det samme kan vist siges